

GLASGOW EN ALLERZIELEN

Eerder deze maand was ik in de indrukwekkende pastorietuin van Hoofddorp. Samen met dr. De Reuver, de scriba van de Protestantse Kerk, was ik gevraagd om een grote groep christelijke klimaatwandelaars bemoedigend toe te spreken. De volgende dag zouden zij vanuit IJmuiden naar Engeland varen en daar hun klimaattocht voortzetten naar Glasgow, waar eind van deze maand een grote klimaattop begint.

Mijn woord ter inspiratie begon ik met het voorlezen van het Zonnelied van de heilige Franciscus. Naar aanleiding van dat lied sprak ik over het belang van verwondering en verbondenheid met al wat leeft. Maar ik sprak ook over de noodzaak tot veerkracht. De komende decennia moet er op het terrein van de klimaatbeheersing ontzettend veel gebeuren. En de weg die moet worden bewandeld, zal niet altijd glad geasfalteerd zijn. Integendeel. Er zijn in onze wereld ook genoeg tegenkrachten die de urgentie van veranderingen relativeren, veelal uit eigenbelang. Bij weerstand komt het aan op veerkracht. Voor christelijke klimaatactivisten kan het geloof een dergelijke veerkracht geven. De vriendschap met Christus maakt een mens immers hoopvol. Een hoop die niet gemakkelijk kapot gemaakt kan worden. Anders gezegd: klimaatactivisten zullen in hun inzet kunnen volharden als zij putten uit de bron van het geloof in de Schepper. En vanuit Hem is blijvende inzet voor de aarde die ons draagt en voedt mogelijk.

thuiskomen

2 november viert de Rooms Katholieke Kerk traditioneel Allerzielen. Die dag gedenken katholieke gelovigen hun dierbare overledenen. Heel de schepping is tijdelijk en sterfelijk. Wij mensen delen in die sterfelijkheid. Tegelijk kent het evangelie de belofte van eeuwig leven. Het is Pasen geweest. God heeft de gekruisigde Christus op de Paasmorgen nieuw en ander leven geschonken. De opstanding van Jezus vormt voor ons een grote belofte. Ons leven is niet bedoeld te eindigen in het graf. Wij mogen hopen op een thuiskomen. Ons leven zal worden herschapen bij God. Als voor ons het einde is gekomen, schiept God een nieuw begin.

wederkerigheid

In een evenwichtig christelijk leven is er een balans tussen de horizontale en verticale dimensie van het geloof. In het licht van de komende klimaattop in Glasgow kunnen wij het ook zo formuleren: het geloof in de trouw van God, kan een geweldige krachtbron zijn om ons in te zetten voor de toekomst van deze aarde. Maatschappelijk engagement, heel concreet de inzet voor het klimaat, krijgt door het geloof in Gods trouw een eigen dynamiek. De horizontale lijn van ons geloof kan niet uitgespeeld worden tegen de verticale lijn. Integendeel: er bestaat een wederkerigheid. Leven met eeuwigheidsperspectief geeft de kracht om Gods goede aarde te beschermen tegen uitbuiting en vervuiling.

trouw

Als wij komende Allerzielen onze doden voor het aangezicht van God brengen, is de grote klimaatconferentie in Glasgow al enkele dagen oud. Zowel Allerzielen als Glasgow hebben voor christenen alles te maken met de deugd van de hoop. Wij leven van de belofte dat God trouw is tot over de grens van dit aardse leven heen. Zoals de heilige Franciscus dat ook bezingt in zijn Zonnelied.

Laten wij hopen en bidden dat de notie van Gods trouw ook de conferentiegangers in Glasgow mag inspireren. De komende decennia staat er veel op het spel. Als je de deskundigen mag geloven gaat het om niets minder dan de leefbaarheid op deze aarde voor de volgende generaties. Gods trouw aan deze aarde verplicht ons om serieus werk te maken van het beschermen van de wereld als ons gemeenschappelijk huis. Trouwe mensen die leven van de hoop zijn tot veel in staat.

Mgr. dr. Gerard de Korte